

זמני השבת

הדלקת נרות

17:23

צאת שבת

18:22

רבינו תם

18:58

מחצית השקל

עלון
500

עורך העלון: נדב אלהדיך

500

שבת פרשת כי תשא

מתוך עלון משולחן שלמה

המחבר: רבינו שלמה יהודה בארי שליט"א

הגאון הינוקא

דבר העורך

נדב אלהדיך

"ידבר ה' אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני ישראל.. זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה לה: העשירי לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל:"

בפרשתנו השבוע פרשת כי תשא אנחנו רואים את הצייווי שצריך כל יהודי לתת מחצית השקל. ונשאלת השאלה מדוע דווקא כל אחד נותן רק מחצית השקל ולא שקל שלם?

אלא יש לתרץ: כותב האלשיך הקדוש בשם "החכם ה"ר שלמה בן אלקביץ ז"ל" (מחבר הפיוט "לכה דודי"): נתינת "מחצית" ולא שלם, באופן שהשלם נוצר על ידי שני אנשים מישראל, מלמדת את ישראל "יחס אחדותם". כל אחד מישראל אינו עומד לעצמו (כשהוא לעצמו הוא רק חצי); השלמות היא אך ורק על ידי ההתחברות לזולת.

אומר האלשיך הקדוש יסוד גדול: אתה יודע מתי נוצר שלם? רק כאשר יש שני אנשים מישראל, כל יהודי הוא רק חלק מהשלם הוא רק חצי.. וביחד אנחנו משלימים אחד את השני. כל יהודי הוא חלק מעם ישראל וביחד אנחנו יוצרים את התמונה המלאה. וכמו שאומרים רבותינו שמעלת המניין גדולה ונחוצה כיון שאם יהודי לא כיון בקטע מסוים בתפילה אזי חברו שכיון ישלים אותו וכך תעלה התפילה בשלמותה.

בשבח והודיה להשם יתברך מה אישב להשם כל תגמולוהי עלי על הזכות הגדולה להגיע לעלון חמש מאות בחסד השם! כפי שראינו מדברי האלשיך הקדוש שכל יהודי לעצמו הוא רק חצי כך גם עלון קדוש זה, בלעדיכם קוראים יקרים בלי המפיצים, הרבנים הקדושים בעלי הטורים. בלי הדפוסים החשובים שמדפיסים את העלון. וכמובן בלי בורא עולם שום דבר לא היה קורה. תודה רבה לכולכם ויהי רצון שזכות זיכוי הרבים תעמוד לכולנו ונוכה לביאת גואל צדק במהרה

בימינו אמנו

הקדשת השבוע

לעילוי נשמת
אשר מסעוד בן עזיזה

האומן את היונק, והכל בכדי להחזיר בישראל את דרכי האמונה והתפילה. וכאשר עמדו לרגלי הר סיני וקבלו את לוחות הראשונות,

זכו לתקן את הדעת, ובוה נאמר (שמות כד, יא) "ויחזו את האֱלֹהִים ויאכלו וישתו", כי נתפשטה הדעת בכל הגופים, ויכלו ליקח את כל הכלים והאיברים לראות בהם בגדולת ה', וכמ"ש 'ומבשרי אחזה אֱלֹהֵי'. אך שורש לחטא העגל היה מפני שלא היו מתקנים כראוי בענין היראה ובמידת הפחד, היה להם הנסיון לבוא לידי גסות בראיית השכינה כמובא בתנחומא (בהעלותך טז) ובמדבר רבה (טו, כד), ולא היה להם את הדרך הראויה במידת האהבה והדביקות, כי לא הלכו בדרך של משה שנאמר בו 'כי ירא מהביט אל האֱלֹהִים'. אבל משה שהיה שלם במידת היראה, יכול היה לעמוד בפני השכינה, וכמו שאמר לו השי"ת (דברים ה, כז) "ואתה פה עמוד עמדי".

ותיקון מידת היראה נעשה על ידי הלוחות השניות, כי כפי שהיראה היא הכלי לאהבה, כך הלוחות השניות הם לבוש וכלי לעץ החיים והלוחות הראשון נות, ומשה היה משיג תמיד במדרגת הלוחות הראשונות, לכן כל עוד משה עם ישראל יכולים לתקן הפגם שנעשה בעגל בשלימות, ולהביא לתיקון העולם במלכות שד"י, ולכן קרן עור פני משה, בכדי ללמד לישראל שעל אף שסר מהם האור העליון בכתרי נעשה ונשמע, יש להם את משה רבנו שיכול ללמדם את הדרך אל התיקון ולשוב למדרגתם בכתחילה.

ההקדשה הנרכזית:

לעילוי נשמת:

הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל
אסתר בת גי'ל. שם טוב בן אסתר ד"ל
הרב חיים אבישלום הכהן בן בלנקה
אשר מסעוד בן עזיזה

לרפואה שלמה:

מו"ר הרב ישראל מאיר יוסף בן אסתר, מו"ר הרב דוד שלום כצירי בן ויקטוריה, שירה בת אביביל אלה, הרב בנימין דוב בן סימון, זכריה בן אמרים, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה לרפואת הרבנית מינא צפורה בת הדסה, אסף בן מרים, מרים בת אסתר, אביב ואוראל שיזוב לזרע קודש בר קיימא.

להצלחת אייל אליה ומשפחתו היו.
העלון מוקדש להצלחת עם ישראל
ברוחניות ומשמיות ולגאולה
שלמה בקרוב
אמן

הדרך שיהיה האדם דבוק ברצון התכליתי והאמיתי, הוא על ידי החכמים הנקראים 'פני השכינה' והטעם שנקראים כך, הוא מפני שתמיד ליבם ומחשבתם על כבוד ה' ב"ה, ואינם מסיחים את הדעת מתיקון השכינה בכל רגע, וכך כל מחשבותיהם ודיבוריהם וכל תנועה שעושים בעולם, הכל הוא לשם תיקון השכינה וגילוי מלכותו יתברך, ועל מנת לעשות לו נחת רוח, ואין הם פוסעים פסיעה אחת או תנועה שאינה בדביקות בהשי"ת ועבודתו יתברך. ומפני שפניהם תמיד כלפי שכינתא, על כן מאירה השכינה כנגדם לעומת פניהם, עד שנעשים פניהם כפני השכינה.

והכל הוא בכדי להביא את כל ישראל לתכלית הנרצית כפי רצונו יתברך, וכמו שאמר הקב"ה למשה "כי אהיה עמך" (שמות ג, יב), שנתן לו את הכח לעשות אותות ומופתים בישראל בכדי שיכירו שהוא שלוחו יתברך ויאמינו בדבריו, כמובא בשמות רבה (ג, ד). כי בזה שהיו פניו כפני השכינה היה ניכר שהוא שלוחו של ה' ב"ה, ואין פעולת המופת המכוון העיקרי, אלא העיקר הוא שיאמינו שיוכל להביאם אל התכלית הנרצית, וכאשר יאמר לבני ישראל את רצונו יתברך, יידעו שהוא שלוחו של השי"ת בכל דבריו.

והנה עיקר הדברים של משה רבנו היה לגלות בישראל אור הגנוז הנקרא מ"ה, שהוא ענין הענוה והשיפלות, וכל מה שהיה מרבה דברים עם ישראל, הכל בעבור ענין זה, וכמ"ש "אלה הדברים" שהוא סופי תיבות מ"ה, ולכן מה שסיבב ה' ב"ה שבכל ענין שיצטרכו ישראל יוכרחו לבוא אל משה, לא היתה המטרה בזה אלא ענין התכלית בדרך ה' שיהיה משה מלמד לישראל את דרך התפילה, שיוכלו הם לעמוד לפני השי"ת ולפעול בתפילה בעצמם את כל הטובות והענינים הנצרכים להם, ולזה היה צריך ללמדם את דרכי השיפלות והתפילה, וזה עיקר העסק שהיה לו עם ישראל בענין האמונה. ובוה היו צריכים לעבור בכל העשרה נסיונות שניסו לה' ב"ה במדבר כמ"ש (במדבר יד, כב) "וינסו אותי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי", ונשא משה את סבלם ונצטער מאד לגדל ולנשא אותם כאשר ישא

מלחמה על החיים והמוות

מסילת ישרים עם פרושו של מו"ר מרן הראשון לציון הגאון הרב שלמה משה עמאר שליט"א

הראשון לציון
ורבה של ירושלים

מתנה טובה ושבת שמה

מו"ר הגאון הרב שלמה בצרי שליט"א

רב קהילה וראש כולל
בבית כנסת בית יוסף
רח' גלבוע 11 גבעתיים

ומה שיוכל לחשב שהוא מניעה לזה יברח ממנו כברוח מן האש.

יש כל מיני מניעות בעולם הזה המרחיקות את האדם מה' יתברך, וכן בכל דור ודור יש מניעות חדשות שמתעוררות באותו הדור. בדורנו יש כל מיני מראות קשות, העניין הזה של האינטרנט פרץ כל גבול והרבה את המניעות בעבודת ה'. מי שזכה שאף פעם לא ראה זאת כנראה שאין לו נסיון, אך מי שכבר ראה רח"ל, אפילו פעם אחת, הוא כבר בתוך הנסיון. האדם צריך להיות חזק, להיות גיבור, לתפוס את היצר הרע ולהשתמש בו, להפעיל אותו לצורך עבודת ה'. השימוש בכלי המשחית למיניהם שבדורנו, זה ממש להידבק ביצר הרע, בטומאה ובסטרא אחרא, להידבק במוות. המניעות הללו הן מוות, אין לנו ידיעה בהנהגות ה' את עולמו, אך מי יודע על מה באו כל החולאים והיסורים שהתברו והתקשו בדורנו. כל יום שומעים צרות צרורות, אין כבר כח לשמוע, מי יודע אם הצרות שבאו עלינו הם לא תוצאה של החטאים הנוראים הללו, הולכים אחרי הטומאה ומבעירים אותה, אלו ממש דרכי מוות. פעם היתה רק טלוויזיה, ב"ה רוב ככל היראי שמים הרחיקו את המכשיר הזה מהם ומבתיהם, אך כיום כבר לכל אדם יש מחשב או פלאפון קטן שיוכל להוציא אותו מן העולם לגמרי, להרחיק אותו מה' יתברך, להרחיק אותו מן החיים. משפחות נשברו, לא רק ילדים, לא רק נערים ונערות, גם אנשים מבוגרים. כמה מקרים באו לידי לבית הדין וגם בבית, בכיתי בדמעות שלי, משפחות שלמות נשברות ואנשים עדיין מנשיכים ללכת אחרי ההבלים הללו. אלו הנסיונות שלנו, בדור הזה יש נסיונות קשים, אבל אדם שיוכיר לעצמו איפה הוא צריך להיות, ישכיל ויעזוב את המכשירים הללו, יהיה גיבור ולא יתפשר, לא יותר בשום פנים - יצליח. צריך לדעת שזו מלחמה על החיים ועל המוות רח"ל, או שהאדם חי או שהוא מת, אסור לוותר ולא להתייאש בשום פנים. אנחנו חושבים שדברי רבנו הרמח"ל הם רחוקים וכבר לא שייכים אלינו, זו טעות גדולה, כשאין את המניעה הזאת אז יש מניעה אחרת, גם בזמן שלא היו מחשבים היתה טומאה. ברגע שהאדם מפנה את לבו, "והבור ריק אין בו מים" - "מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו", זה קורה מיד, האדם כל הזמן רוצה, אם ממלא את הרצון שלו בתורה, בקדושה, בדבקות בה', חי הוא חוכה לחיי נצח. אך אם ממלא את הרצונות שלו בדברים אחרים, הרי הוא מוביל את עצמו לשערי מות רח"ל. אין דרך אמצע, זו המציאות, אין ספק בכך, לא רק מפני שעסקין בתורת אלהים חיים, אלא המציאות עצמה מלמדת זאת בפשטות למי שיוודע

משורר הפייטן: "מעין עולם הבא יום שבת מנוחה" - רבי ברוך ממז'יבוז זצ"ל היה אומר שהכוונה היא שהשבת היא למעלה מהעולם הבא, כי היא ה'מעין' שממנו הוא נובע, מאוצר גנוז עדין, נתונה במתנה לכל יהודי נשמה יתירה, חמדת הלבבות, נפש חדשה לכבוד יום השבת, מזמינה בכיסופין אל חצרה "פני שבת נקבלה", נועם הנשמות ועונג הרוחות ועדן הנפשות, להתעדן באהבתך ויראתך. ורבי קלונימוס קלמיש שפירא הי"ד (בעל ה'חובת התלמידים') מתאר רגשות איש הישראלי עם כניסת יום השבת - 'יום קדוש הוא מבוא ועד צאתו: "כשבא יום השבת, נשמה יתירה נתוספת באיש ישראל... קדושתו יתברך מתגלה עתה ביתר שאת. אף בגופו בפועל מרגיש הוא את ביאת השבת קודש. אם בכל ימות השבוע, כשירצה יום אחד לנוח ולגרש את מחשבות החול עם כל דאגותיו, יהיה קשה לו לעשות כן, הרי שבערב שבת, לוקחים את כל (החומר של) ימי החול, עם כל האבק, ומשליכים אותם ממוחו ולבו". "אורח שאין אנו רגילים בו בכל ימות השבוע הוא השבת, ואף האיש, הוא לא אותו האיש של ימות החול. הכל נשתנה! אף העולם התחלף, עולם קדוש נמשך, והוא נכנס בו..." ובמדרש "אותיות דרבי עקיבא" מובא שכשאמר הקדוש ברוך הוא לישראל שאם יקיימו תורה ומצוות, יזכו לעולם הבא, "היו ישראל משיבים ואומרים לפניו: ריבוננו של עולם - הראנו דוגמא של עולם הבא בעולם הזה! אמר להם: זו שבת, שהיא אחת משישים מהעולם הבא, בה אתם מתעדינים בתענוגי מנוחה. דרשו בגמ' שבת (דף י'): "אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: משה, מתנה טובה יש לי בבית גנזי, ושבת שמה, ואני מבקש ליתנה לישראל. לך והודיעם". מכאן שהנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו. מסופר על רבי ישראל נג'ארה (בן דודו של האר"י), שהיה קדוש עליון ואת שיריו הרצופים ערגה וכיסופים בין ישראל לקונם, שרים אף בימינו בהשתפכות הנפש. מדי שבת היה נגלה מחזה מופלא לעיני בני ביתו של רבי ישראל: כאשר היה הוא פותח פיו לשורר לבורא, במהלך סעודות השבת, הייתה נוחתת על אדן החלון להקת יונים צחורות אשר היו מקשיבות בדממה לזמירותיו, ועם סיומן היו פורחות כלעומת שבאו. מי היו היונים הלבנות? מקובלי אותו דור דעה הסבירו, כי אלו הם מלאכי השרת היורדים מהעולמות העליונים, כדי להאזין לקול השירה המופלאה. שבת אחת, בעיצומו של הקיץ, לא הופיעו היונים הלבנות כדרכם. איש לא ידע להסביר מדוע, ורבי ישראל צעד אל ביתו של האר"י, לדעת מה זה ועל מה זה. וכה אמר לו האר"י: בעת שהסבת אל השולחן הפשלת את שרוולך וגילית את זרועך מחמת חום היום, ולפי רום דרגתך, הייתה בכך משום גגיעה מסוימת בקדושת השולחן, וע"כ נמנעו מלאכי השרת מלרדת ולהאזין לשירתך.

להסתכל כאייל תערוג

מו"ר הגאון הרב אייל עמרמי שליט"א

ראש מוסדות
"כאייל תערוג"

גם אדם שעובד יותר משמונה שעות "נפל" בתאוות ממון!

רבי יצחק מנשכזי היה רבו של רבי נחמן מברסלב, והוא כותב כך: "הפרנסה צריכה לרדוף אחרי האדם, ולא האדם מתייגע עצמו לרדוף אחרי פרנסתו, מקל וחומר מחיה ועוף". המשנה בקידושין אומרת: "ראית מימך חיה ועוף שיש להם אומנות? והן מתפרנסים שלא בצער, ואני שנבראתי לשמש את קוני אינו דין שמתפרנס שלא בצער!! הפרנסה צריכה לרוץ אחרי האדם. אלא שהרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי". וכל המפרשים מסבירים שהפרנסה לא באה בגלל העוונות, אבל רבי יצחק מנשכזי מסביר אחרת: "אלא הרעותי את מעשי, שעל ידי מעשי הורע לי פרנסתי, על ידי עשיות שעשיתי ורדפתי אחריה", בגלל שאדם מראה שהוא רוצה יותר השתדליות אז ה' אומר לו: 'אם אתה רוצה יותר השתדלות אז תעבוד כמו חמור, ואתן לך את הכסף', המעשים של האדם גורמים לו לחוסר פרנסה. צריכים לדעת שכמו הרמב"ם כותב, יהודי צריך לעבוד שמונה שעות ביום, 'לעולם ישלש האדם את יומו... עוסק במלאכתו שמונה שעות', אדם צריך לעבוד מהשעה שמונה ועד השעה ארבע ולא דקה יותר, ואפילו אם יציעו לו 300% יותר על שעות נוספות, לא כדאי לו לעבוד כי זה כסף שהולך לבטלה. ולכן האדם צריך לעבוד שמונה שעות בלבד שזה שלישי היום ונגמר הסיפור, ואחר כך בא לבית, משחק על הילדים, מדבר עם האישה, תפילות ושיעורי תורה.

לעילוי נשמת: אוריית בת טובה, מו"ר מרן הגאון ר' עובדיה יוסף זצוק"ל מו"ר מרן הגאון ר' מרדכי אליהו זצוק"ל, הרבנית ספירית חיה בת בתיה, אסתר בת נוגה מו"ר הרב חיים אבישלום הכהן (החלב) בן בלגא.

לחינוך הנוער: אליהו חדר בן אסתר, אורטל בת מיכל, אליהו בן אהובה, חנוך בן אוריית.

לרמאות והצלחה: מו"ר הרב חיים רבי בן שרה, בלהה בת נורים מרים בת אסתר, אסף בן נורים, שמחה בת אסתר, רות מירה בת שמחה, גד בן דליה אילת. שלמה בן לבנה. אברהם בן ביגה.